

§ 6.

Mým ministrům vnitra a orby se ukládá, aby zákon tento provedli.

V Išlu, dne 5. srpna 1901.

František Josef v. r.

Koerber v. r.

Giovanelli v. r.

45.

**Vyhláška c. k. místodržitele na Moravě
ze dne 10. srpna 1901,
jež se týče zvěrolékařských policejních předpisů o vykonávání
kleštičské živnosti.**

Aby se zamezilo rozširování nakažlivých nemocí zvířecích osobami, jež provozují po živnostensku kleštění domácích zvířat, nařizuje se, jak následuje:

1. Osoby toto řemeslo provozující musí, než v některé obci kleštiti započnou, vykázati se u představeného obce (neb u jeho zástupce) předepsanou licencí.

Tato licence musí být vidována politickým okresním úřadem, v jehož obvodu kleštiti se zamýšlí.

Bez takové licence nesmí se nikdo ku vykonávání kleštičské živnosti připustiti.

2. Před kleštěním, rovněž i hned po jeho provedení musí se náčiní (nástroje) k tomu upotřebené, jakož i šaty, obuv a ruce osob při tom zaměstnaných důkladně očistiti a desinfikovati 3% roztokem lysolu, kreolinu nebo karbolové kyseliny.

Dokud se tak nestalo, nesmí se vkročiti do druhého dvorce neb osady.

3. Každý kleštič musí své nástroje (náčiní) udržovati vždy v neporušeném stavu a bráti je s dostatečnou zásobou desinfekčních látek sebou.

Úřední zvěrolékař jest povinen před vyhotovením a pokud se týče vidováním licence o tom se přesvědčiti a uděliti dle potřeby návod o způsobu desinfekce.

4. V osadách slintavkou a kulhavkou, červenkou nebo morem veprů zamorených zakázáno jest vykonávati kleštění a nesmějí kleštiči vůbec do jednotlivých dvorců vstupovati (článek 14. všeob. morov. zákona).

5. Zvěrolékaři, představení obcí a četníci jsou povoláni k tomu dozírat, aby se těchto nařízení šetřilo a jest ostatně každý, kdo se o jich nešetření dozví, oprávněn, učiniti o tom oznámení.